

Zaplana empeny la unió de Bancaixa i CAM

La fusió entre les dues principals caixes del País Valencià podria veure la llum en els propers mesos. Zaplana vol accelerar el procés, enmig de crítiques per la forta ingerència política i recels sindicals pel cost social de l'operació.

BÀRBARA AMORÓS

Entre fortes pressions polítiques i recels sindicals sobre els costos laborals que pot comportar, la fusió entre les dues caixes més importants del País Valencià, Bancaixa i la Caixa d'Estalvis del Mediterrani (CAM), sembla haver entrat en la recta final.

A l'espera que es vagin coneixent els informes que han estat encarregats tant per la Generalitat Valenciana —per un cost genys menyspreable de 40 milions de pessetes— com per les respectives entitats, el govern d'Eduardo Zaplana està demostrant tenir pressa per concloure el que l'oposició qualifica de fusió "que respon a raons, més que tècniques, de tipus polític i partidista".

Però el procés no s'accelerará, almenys fins després

ARXIU / RAFA GIL

Els directius de Bancaixa, amb Julio de Miguel al capdavant, són més partidaris de la fusió que el consell d'administració de l'altra caixa valenciana implicada: la Caixa d'Estalvis del Mediterrani.

del congrés dels socialistes valencians, previst per al 25 de setembre, d'on han de sortir escollits els nous dirigents del partit. La raó és que en les assemblees de les dues caixes —que són les que en última instància han d'aprovar la fusió—, el PP no té suficients suports i serà necessari arribar a un acord amb els socialistes.

Mentrestant, uns i altres van definint posicions. El president de Bancaixa, Julio de Miguel, admetia davant l'últim consell d'administració de l'entitat que, a expenses del que diguin finalment els informes, ell és partidari, com a filosofia, de créixer pels beneficis que s'aconseguirien en els marges financers i gràcies a la necessitat de guanyar en competitivitat. Les majors reticències es lo-

calitzen en les files de la Caixa d'Estalvis del Mediterrani. El secretari d'UGT a la CAM, Juan Galipienso, declarava que "en els últims mesos no es veu orgull en el treball en les diferents oficines per culpa de les informacions que estan sorgint sobre una possible fusió. Per això creiem que el director de la CAM, Juan Antonio Gisbert, hauria d'haver eixit fa temps amb un no rotund contra aquesta unió".

La preocupació dels sindicats és lògica: saben que la reducció de costos passa per una retallada de plantilla, que la CGT calcula en 2.000 llocs de treball entre totes dues caixes, i que Comissions Obres redueix a 1.017.

Algunes fonts apunten que la seu social de l'entitat que surti de la fusió s'establirà a

Alacant —probablement per vèncer els temors que alguns dirigents de la CAM tenen a convertir-se en mera sucursal d'una caixa de València—. Castelló acolliria la seu de l'obra social, mentre que la seu operativa es reservaria a València, on són les oficines centrals de Bancaixa. El nom serà CAM i els càlculs indiquen que s'hauran de tancar 300 oficines.

La nova entitat sumaria un volum de recursos aliens de 4.101.481 milions de pessetes —segons les últimes dades de la Confederació Espanyola de Caixes d'Estalvis— i se situaria en la tercera posició del rànquing de caixes d'estalvi de l'estat —ocupat en aquests moments per Caixa Catalunya—, només per darrere de la Caixa i de Caja Madrid.